

skelligheder mellem de kirkelige Forhold i Sønderjylland og i Kongeriget, men der er ogsaa betydelige Forskelligheder mellem Skoleforholdene dernede og her; ogsaa paa andre Omraader er der betydelige Forskelligheder, men paa disse Omraader foreslaar man ikke særlige Kommissioner eller Udvalg nedsat, idet Løsningen af de paa-gældende Spørgsmaal sker gennem de bestaaende Institutioner. Jeg vil altsaa være tilbøjelig til at tro, at Rigsdagen, navnlig naar den sønderjydske Repræsentation faar Adgang til den, vil være i Stand til at løse denne Opgave ved Hjælp af Raad og Vejledning fra de Institutioner og Personer, som er særlig inde i disse Forhold, men der er jo nu fremsat et Ønske fra Sønderjydernes Side om, at der netop for de kirkelige Forholds Vedkommende maa blive nedsat et særligt Udvalg, og dette Ønske vil vi bøje os for. Udvalgets Opgave maa imidlertid saa kun omfatte det, som er nødvendigt, for at de sønderjydske Landsdeles kirkelige Indlemmelse i den danske Folkekirke kan finde Sted. Det synes, som om den højtærede Kirkeminister har tiltænkt Udvalget andre Opgaver end den, der nævnes i § 1. I § 4, 2det Stykke, hedder det saaledes, at „Kirkeministeren kan ogsaa forelægge Udvalget andre Sager end de i § 1. nævnte til Betænkning“, og i 3die Stykke hedder det videre: „Udvalget kan selv optage Spørgsmaal af kirkelig Art til Betænkning.“ Disse Bestemmelser bevirker, at Udvalget ikke blot bliver et Udvalg, som skal forberede den sønderjydske Kirkes Indlemmelse i den danske, men at det bliver en Kirkerigsdag, som kan optage til Behandling alle mulige kirkelige Spørgsmaal fra de mindste til de største og mest principielle og afgive Betænkning og give Raad om disse forskellige kirkelige Spørgsmaal. Det bliver en Kirkerigsdag, som vil komme med sine Raad eller maaske snarere stille sine Krav paa forskellige Omraader, og en saadan Kirkerigsdag kan vi fra vor Side ikke gaa med til. Der siges nok, at Udvalget skal afslutte sin Virksomhed inden 31. December 1921, altsaa i Løbet af forholdsvis kort Tid, men det er jo ikke umuligt, at dette Udvalg, denne Kirkerigsdag vil afslutte sin Virksomhed med at stille Krav om, at den, da Tiden har været saa kort, afløses af en ny, en permanent Kirkerigsdag, som skal fortsætte, hvor den første slap.

Endvidere mener vi, at den Sammen-sætning af Udvalget, som Lovforslagets § 5 foreslaar, er af en saadan Art, at Udvalget faar et bestemt Præg af at være en kirkelig

Rigsdag. Medlemmernes Antal er meget stort, og blandt Medlemmerne har atter de gejstlige Medlemmer en meget fremtrædende Plads. Hvis vi udelader de 3 Medlemmer, som Kirkeministeren skal vælge, samt den juridiske Professor, som skal vælges af det juridiske Fakultet, og Medlemmet fra Færøerne, bliver der i Udvalget to Biskopper, en teologisk Professor og 8 Præster mod 23 læge Medlemmer. Det forekommer os, at et Udvalg, som skal beskæftige sig med de sønderjydske kirkelige Forhold og deres organiske Forening med den danske Folkekirke, ikke behøver saa mange Repræsentanter, ja, at det ikke er rigtigt, at der er saa mange Repræsentanter fra gejstlig Side. Det forekommer os ogsaa, at 23 læge Medlemmer er en meget stor Repræsentation fra kirkelig Side, og den kan meget godt være betydelig mindre. Derimod savner jeg i høj Grad en Repræsentation for Rigsdagen i dette Udvalg. Jeg ved godt, at der i det kirkelige Udvalg, som blev nedsat i 1903, ikke fandtes noget Medlem, som var valgt af Rigsdagen, men i en tidligere Kirkekommission var Rigsdagen meget stærkt repræsenteret, og vi fra vor Side vil opstille det som et Krav, at Rigsdagen bliver repræsenteret i dette Udvalg, som man fra sønderjydske Side har ønsket nedsat, hvilket Ønske vi altsaa bøjer os for. Egentlig tror jeg heller ikke, at Partiet Venstre for Alvor vil have noget imod, at Partiet bliver repræsenteret i dette Udvalg. Venstre har i hvert Fald altid i de senere Aar, naar der var Tale om at nedsætte Udvalg, gjort sig til Talsmand for, at Rigsdagen blev stærkt repræsenteret. Jeg husker saaledes, at Venstre, da der var Tale om Nedsættelse af den store Skolekommission, ikke var tilfreds med den Repræsentation, Ministeren havde foreslaaet af Rigsdagen skulde have, og at Rigsdagens Repræsentation paa Grund af Venstres Krav blev udvidet. Da vi begyndte at beskæftige os alvorligt med Bolignøden her i Rigsdagen og nedsatte Kommissioner derom, var der ingen Repræsentant for Rigsdagen i den første Kommission, men det viste sig ogsaa, at det ikke kunde gaa. Det gik i hvert Fald ikke, og i den senere Kommission har Rigsdagen faaet sine Repræsentanter. Jeg udtaler altsaa det Ønske, at Rigsdagen faar en betydelig Repræsentation i det foreslaede Udvalg. Jeg tror ogsaa, at det af praktiske Grunde er heldigt, at Repræsentanter for Rigsdagen følger Udvalgsarbejdet lige fra første Begyndelse. Derved bliver de mere interesserede i det, og derved vil Rigsdagen have